

20.8.58 יום ד', ז' אלול

אח"צ באו אצלי למלון שלושה המנצחים, הצרפתים דימון, הברזיליאנים אירנה סנטוס ועמוס חכם. סנטוס היא מכת האדוניסטיסטים, ושומרת שבת, אבל מאמינה באלותיה של ישו. הגב' דימון מוצאת ממשפחה קתולית, אבל אמה המירה דתה ונהפכה לפרוטסטנטית. בכל יום קוראים בביתה פרקים אחדים של התנך. חסות הדבר כי בארץ לא היתה אף אשה שהגיעה למבחן הישראלי ב"היכל התרבות", ומתעולם כולו - המנצחות חן שתי נשים.

סידרתי לעמוס מבישה למחר בבוקר עם פלדנקרייז בביתי בח"א.

21.8.58, יום ה'

פלדנקרייז בדק את עמוס. הוא אינו סבור ששיחקו הוא פרי נפילת מהעריטתו כפי שסיפר חשין בגמר הזיכרון בירושלים. היד אין לה תקנה, ולדעתו מוטב לירות הכף השבורה ולהחאים פרושיטה. את דיבורו הוא מאמין כי אפשר לשמר, אם כי אינו בטוח שאפשר לחקנו כהלכה.

- היו לי חיוס שתי משלחות: בבוקר משלחת יהודי בריסניה לפני ישיבת המטה, בערב - משלחת אנשי הוולפר פונדס בראשות אבלס.

- בישיבת המטה חודיע לי חיוס סופית, כי לא יוכל לעבוד יחד עם

צור